

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

תוכן עניינים

- א. ידענא ביה דלא פלח לעבודת כוכבים.....1
- ב. השוכר את הפועל ואמר לו העבר לי מאה חביות במאה פרוטות ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן שכרו אסור חבית חבית בפרוטה ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן שכרו מותר.....2
- ג. השוכר את החמור שוכר מניח עליה כסותו ולגינתו ומזונותיו של אותו הדרך מכאן ואילך חמר מעכב עליו חמר מניח עליה שעורים ותבן ומזונותיו של אותו היום מכאן ואילך שוכר מעכב עליו ... דשכיח למיטרח ולמזבן מאונא לאונא חמר דרכיה למיטרח ולמזבן שוכר לאו דרכיה למיטרח ולמזבן.....4
- ד. יין נסך שנפל ע"ג ענבים ידיחן והן מותרות ואם היו מבוקעות אסורות.....5
- ה. נפל ע"ג תאנים או על גבי תמרים ... ומעשה בביתוס בן זונן שהביא גרוגרות ... ושאל לחכמים והתירום.....6
- ו. זה הכלל כל שבהנאתו בנותן טעם אסור כל שאין בהנאתו בנותן טעם מותר כגון חומץ שנפל ע"ג גריסין.....6
- ז. בגד שאבד בו כלאים ה"ז לא ימכרנה לעובד כוכבים ולא יעשנה מרדעת לחמור אבל עושה אותו תכריכין למת מצוה ... דלמא אתי לזבוניה לישראל 7
- ח. שרא למיטחינהו ולמפינהו ולזבונינהו לעובדי כוכבים שלא בפני ישראל ... שאני חיטי הואיל ואגב צירייהו כמבוקעות דמיין.....8

דף סה.

א. ידענא ביה דלא פלח לעבודת כוכבים

כבר התבאר לעיל דף ו: שאסור לשלוח¹ דרוזן לגוי ביום הגו דאזיל ומודה, אלא אם כן נודע לו שאינו מודה בע"ז ואינו עובדה.

¹ שו"ע ונו"כ קמח ה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת עבודה זרה

וכן גוי עובד ע"ז ששלח ביום חגו דורון לישראל לא יקבלו ממנו, שהגוי מתהני בו שקבלו ממנו ואזיל ומודה².

וכבר התבאר לעיל דף ב. שיש אומרים³ שאין כל הדברים האלו אמורים אלא בזמניהם שהיו הגוים אדוקים בע"ז והיו יודעים בטיב ע"ז לעובדה, אבל גוים שבזמן הזה לאו עובדי ע"ז הם ואינם יודעים בטיב ע"ז ולכן אין דרכו לילך ולהיות מודה לעבודת כוכבים בשביל איזה הנאת משא ומתן וכיוצא⁴, לפיכך מותר⁵ לשאת ולתת עמהם אפילו ביום חגם ולהלוותם וכל שאר דברים מותרים, ואפילו נותנין המעות לכהנים מותר⁶, שאין עושין מהן תקרובות לע"ז או נוי לע"ז אלא הכהנים עצמם אוכלים ושותים בו.

וכן אם שולח דורון לגוי בזמן הזה ביום חגם שאחר ניטל שקורין לו בל"א נייאר יאר רצה לומר שנה חדשה, והם יקחו להם לסימן טוב כשישלחו לו דורון ביום זה ושמחים בו, אם אפשר לו לישראל לשלוח הדורון מבערב קודם שתתחיל חגם והשנה החדשה, יעשה כי יהיה בטל סימנו, מכל מקום אם אי אפשר לשלוח לו מבערב ישלח לו בחגא משום איבה.

ב. השוכר את הפועל ואמר לו העבר לי מאה חביות במאה

פרוטות ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן שכרו אסור

חבית חבית בפרוטה ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן

שכרו מותר

² ע"י בס' בית דוד הספרדי חלק יו"ד סי' ע"ז מעשה בראש הכומרים ששלח דורון של ביצים לישראל שכנו הקרוב אל ביתו ביום ש"ק שהוא יום שלפני אידו בח"ל וכ' דלכאורה נראה להתירו מג' טעמים א' דאם לא יקבלנו איכא למיחוש לאיבה ואף על גב דקיי"ל דגם היכא דאיכא למיחוש לאיבה יורקנה כלאחר יד הרי כבר כתב הרא"ש דאם לא אפשר למזרקין כלאחר יד יקבלנו וגם הכא אי אפשר למזרקין להביצים ולשברם משום שבת. ב' משום שהוא יום שלפני אידו דאין אסור בחוץ לארץ אלא ביום אידם. ג' משום דקיי"ל דנכרים בזה"ז אינם בקיאים בטוב ע"ז אלא מנהג אבותיהם בדיהם ועיי"ש במ"ש בזה ובסוף דבריו מצדד להחמיר כיון דהשולח היה ראש הכומרים שיודע בטוב ע"ז ואדוק בה והניח בצ"ע עיין שם וע"י בשלחן גבוה ס"ק י"ז מחודש א' שהביאו וכ' דנראה מדבריו דדוקא בנדון דידיה כיון שהעובדא הוה בראש הכומרים שיודע בטוב ע"ז ואדוק בה יותר משאר נכרים אבל בסתם עכו"ם עובד ע"ז שאינו אדוק ביותר ואינו יודע בטוב ע"ז מותר לקבל ממנו וליהנות ממנו אפילו ביום אידם עיין שם. דרכי תשובה ו

³ לשון השו"ע שם יב והוא דעת מור בשם הרשב"ם וכ"כ התוס' בריש המסכתא

⁴ מהר"ם מלובלין כאן בתוד"ה לפני

⁵ ואינה דבר שבמנין מדקאמר שמואל בגולה כו' ומעמא דאין אדוקין כולי האי שם. סה"ת ור"נ ורא"ש וש"פ.

ביאור הגר"א שם אות יד

⁶ רמ"א שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

גוי עובד⁷ עבודה זרה ששכר פועל ישראל, ואמר לו העבר לי מאה חביות של שכר במאה פרוטות, הרי זה נקרא קבלנות, שקבל עליו להעביר כולם במאה פרוטות, שלא פרט כל חבית וחבית בפרוטה.

לפיכך אם נמצא בהן חבית אחת של יין שכרו כולו אסור, שכיון שהכל קבלנות היא הוי דינא שאילו לא העביר לו גם אותו חבית, לא היה צריך ליתן לו שום דבר משכירתו עד שיעביר גם זה, והרי אותו פרוטה מעורבת בכל השכר וכולו אסור⁸.

אולם דווקא כגון זו שיגיע שכר אותו חבית בכדי פרוטה, שהרי ניתן לו מאה פרוטות בעד מאה חביות, הרי מגיע פרוטה לחבית. אבל אם לא יגיע פרוטה על חבית אחת, כגון ששכרו להעביר מאה חביות בני' פרוטות והיתה אחת מהן יין נסך כל שכרו מותר, אף על פי שיש בה חצי פרוטה של יין נסך ואף על פי ששכרו בקבלנות, כיון שאין עיקר האיסור שוה אלא פחות משוה פרוטה לאו כלום היא⁹, מיהו דווקא בדיעבד, אבל לכתחלה מיהא אסור¹⁰.

⁷ שו"ע ונו"כ קלג ג

⁸ בראב"ד כתב שמועיל הולכה לים המלח ומביאו הטור, אולם כתב הלבוש דאכל חדא וחדא יהיב ליה כוליה אגרא, ואין לו תקנה אפילו בדיעבד על ידי הולכת ההנאה מחבית אחת לים המלח. ואפשר שטעמו שכיון שאסור לו לקבל שהרי מעורב בו כסף איסור וודאי לא יועיל מה שיוליד משלו קודם שקיבל, ולאחר שקיבל כיון שקיבל באיסור והכל אחד כבר אין לו תקנה. וכ"כ הש"ך ו' ובנקה"כ תימה, משכוניה נפשיה אליבא דהראב"ד למה ליה, הא הרמ"ה (הובא בטור) והרמב"ן (עבודה זרה סה, א) והרשב"א (תורת חבית בית ה שער ב מה, ב) והר"ן (שם לא, א ד"ה אוקמה) כולו פליגי עליה דהראב"ד, וכן דעת רש"י (שם ד"ה ולא קשיא) והרי"ף (שם) והרמב"ם (מאכלות אסורות יג, יח) וכדאיתא בב"י (עמוד ריג ד"ה והרמב"ן), וכן פסקו ב"י (שם) והאחרונים, אולם בט"ז ה הביא מהראב"ד שמועיל להוליד והביא פרישה בשם רש"ל דהיינו אם כבר קבלם משמע דכל שלא קבל עדיין אין שייך תקנה זו ואסור לקבלם ומו"ח ז"ל כתב אף אם לא קבלם עדיין יש תקנה זו דיוליד אותו הנאת חבית לים המלח והשאר מותר לקבל והט"ז כתב "לע"ד נראה לא כדברי זה ולא כדברי זה דעיקר הטעם הוא כמ"ש ת"ה הארוך דק"ל בר' אליעזר דאמר פרק כל הצלמים יוליד הנאה לים המלח והיינו אפילו בחבית שנתערבה בין החביות ואם כן כל שכבר נעשה התערבות למה לא יועיל הולכת הנאתו לים המלח דמה בכך שהמעות עדיין ביד העובד כוכבים אלא דקודם הקבלה גם כן אין שייך לומר שיוליד משלו לים המלח דאם יקבל אח"כ כל השכר יקבלנו באיסור ומה מועיל מה שכבר הוליד משלו אלא יקבלנו כולו מן העובד כוכבים ואח"כ יוליד אחד מהם לים המלח או האחד שקיבל תחילה מהעובד כוכבים ואף אם לא יוליד אחד מהם ממש אלא ממה שיש לו כבר משלו די בכך כיון שכבר יש בידו אחד של איסור ולא יהנה מאותו סך ששוה האיסור משא"כ בקודם לו.

⁹ דפחות משוה פרוטה לא הקפידה עליו התורה בכל מקום,

¹⁰ לבוש וש"ך שם ח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

ואם אמר לו העבר לי מאה חביות כל חבית וחבית בפרוטה, נמצא שכר כל חבית וחבית עומד בפני עצמו שאין זה קבלנות, ואין כאן איסור אלא של חבית אחד, אף על פי ששכרו שוה פרוטה אינו אוסר האחרים ומוליך פרוטה אחת לים המלח והשאר מותר, או יניח מלקבל פרוטה מהעובד כוכבים ויקבל השאר¹¹, אולם גם זה לכתחילה אסור לעשותו.

ג. השוכר את החמור שוכר מניח עליה כסותו ולגינתו ומזונותיו של אותו הדרך מכאן ואילך חמר מעכב עליו חמר מניח עליה שעורים ותבן ומזונותיו של אותו היום מכאן ואילך שוכר מעכב עליו ... דשכיח למיטרח ולמזבן מאונא לאונא חמר דרכיה למיטרח ולמזבן שוכר לאו דרכיה למיטרח ולמזבן

כבר התבאר במסכת ב"מ דף ע"ט: שהשוכר הפיץ סתם משתמש בו כדרך שרגילים להשתמש בו, ולפי מנהג המקום.

לפיכך השוכר¹² את החמור לרכוב עליה¹³ יכול להניח עליה כסותו וכלי מטתו¹⁴, ולגינתו כלומר השתיה שנושא עמו, ומזונותיו של אותו הדרך, לפי שאין דרך השוכר לחזור בכל מלון ומלון לקנות לו מזונות¹⁵, יתר על זה אם בא להניח שאר דברים, יכול בעל החמור לעכב עליו.

¹¹ מ"ז שם ז

¹² שו"ע ונו"כ שח ג

¹³ עיין מ"ז שו"ע דבריו נראה שאם שכרו לרכוב אינו רשאי להשתמש בו למשא וכן להיפך, ולא נתברר לי מדבריו מה קשה לחמור יותר, לענין דיני שנוי מקל לכבד, רכיבה או משאוי, מיהו אפשר שלא נתכוין המ"ז אלא לענין שעבוד להעמיד לו חמור אחר, ע"י בדבריו שם וצ"ע. ונראה פשוט שאסור השוכר להעסיק בהמה או כלי יותר מהזמן המקובל, שגם זה כשנוי למלאכה כבידה,

¹⁴ סמ"ע שם ו

¹⁵ אפילו במקום שמצוי לקנות בכל מלון צורך מזונותיו, סמ"ע שם ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר | ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

וכן יכול בעל החמור להניח עליה שעורים ותבן לבהמה ומזונותיו לעצמו¹⁶ של אותו היום, יותר על זה השוכר מעכב עליו מפני שאפשר לו לקנות בכל מלון ומלון, לפיכך אם אין שם בדרך מצוי לקנות מניח עליו מזונותיו ומזונות בהמתו של כל אותו הדרך. וכל אלו הדברים בשוכר סתם ובמקום שאין מנהג ידוע, אבל במקום שיש מנהג הכל לפי המנהג.

השוכר חמור¹⁷ ולא הזכיר רכיבה או משאוי, יכול להשתמש בו לכל מה שיכול בין לרכוב ובין למשאוי כמנהג העולם.

דף סה:

ד. יין נסך שנפל ע"ג ענבים ידיחן והן מותרות ואם היו מבוקעות אסורות

יין של גוים¹⁸ בין חדש בין ישן שנפל על ענבים, אם הם שלימות ידיחם והם מותרות אפילו באכילה, כיון שאינם בולעים דרך קליפתן. אולם אם שהו זמן רב אסורות¹⁹.

ואם הן מבוקעות או שניטל עוקצין²⁰, שאז חשובים כמבוקעות ובלעי טעם היין דרך שם, אם יש בו בנותן טעם אסורות באכילה²¹, ויעצרם וימכרם לגוים חוץ מדמי יין נסך שבהן, אבל לא ימכרם כמו שהן שמא יחזור הגוי וימכרם לישראל. וזהו בסתם יינם אבל ודאי יינם אין לו תקנה²².

¹⁶ סמ"ע שם ה

¹⁷ ט"ז שי

¹⁸ שו"ע ונו"כ קלד ח

¹⁹ בש"ך ס"ק כז כתב דהיינו מעת לעת אך בט"ז י כתב שלא הדיחם מיד נחשב זמן רב, ובחת"ס כתב ששיעור שיעור לתיתה

²⁰ ע"י בערך השלחן הספרדי אות ט"ו שכ' מדברי הירושלמי דנמל לאו דוקא אלא שהיו הענבים מטולטלין מעוקצין ונדלדל וקרובים כמבוקעות וכמ"ש הר"ן

²¹ וע"י ביין המשמח ס"ק י"ט שכ' דנראה דה"ה דאסורות גם בהנאה ואין היתר רק למכרן לנכרי חוץ מדמי יי"נ שבו

²² ט"ז שם ט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת עבודה זרה

ואם אין בו כדי ליתן טעם מותרין באכילה, שאף על גב דיינ חדש בענבים הוו כמו מיין במינו דחד טעמא אית להו, לא אסרינן להו במשהו דאזלינן בתר שמה, והאי שמה לחוד והאי שמה לחוד, והוה ליה מיין בשאינו מינו.

ה. נפל ע"ג תאנים או על גבי תמרים... ומעשה בביתוס בן זונן שהביא גרוגרות... ושאל לחכמים והתירום

ייין של²³ גוים שנפל על גבי תאנים מותרים באכילה, מפני שהיין פוגם בטעם התאנים²⁴. וי"א²⁵ שרק ביבשים נותן טעם לפגם אך לא בלחים.

ו. זה הכלל כל שבהנאתו בנותן טעם אסור כל שאין בהנאתו בנותן טעם מותר כגון חומץ שנפל ע"ג גריסין

חומץ של גוים²⁶ שנפל תוך גריסין רותחין, פוגמן ומותרים, אבל לתוך צוננין משביחן ואסורין, אפילו הרתיחן אח"כ וחזרו להיות טעם לפגם, דכל שתחילתו לשבת הרי כבר נאסר ואפילו אם אחר כך פוגמו אינו חוזר להתירו.

²³ שו"ע ונו"כ שם ט

²⁴ עי' בס' משחא דרבנותא דף ע"ד ע"א שנשאל ע"ד התאנים שמנהג העכו"ם כשעושים התאנים היבשות בקופות לזרוק יין חדש עליהם כדי שיתקבצו התאנים יחד ולא יכנוס הרוח ביניהם ויהיו להם קיום ולא יתקלקלו אם מותרים הם דלכאורה נראה דאסור כיון דיינ חדש הוא והוא מתוק הרי מתאחד עם טעם התאנים שהם ג"כ מתוקים וחד טעמא אית להו ואיין היין פוגם בתאנים וכו' ולכאורה מסתבר דדוקא יין ישן פוגם בתאנים משא"כ יין חדש וכו' ולדינא העלה דו"א דמשמע מדברי הש"ס להדיא דאיין חילוק דאפי' חמרא חרתא בתאנים פוגם ושרי

²⁵ עי' בכנה"ג בהגהות ב"י אות כ"ד שכ' דלפי הנ"ל שלנו בלשון המשנה מבואר שיש חילוק בזה בין תאנים לחים ליבשים דתאנים יבשים הוי נטל"פ אבל תאנים לחים הוי נ"ט לשבת עיין שם ועיין בפמ"ג שפ"ד קג יג שהביא וכתב שהר"מ והרא"ש סוברים דאף לחים נטל"פ.

²⁶ שו"ע ונו"כ שם יב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת עבודה זרה

ובשמים²⁷ הבלועים מיין נסך ונתנו בתבשיל, אם יש ששים²⁸ כנגד היין הבלוע בהן הכל שרי, אף על גב דבשמים לטעמא עבידי ולא בטל, הואיל ואין האיסור מחמת עצמן בטילי, דאע"ג דטעם הבשמים ניכר בתבשיל, טעם היין הוא בטל, וכשמשערין משערין בכמות כל התבלין²⁹ ולא כשיעור היין הבלוע, דלא ידעינן כמה הוא³⁰.

ואם היין נותן בהם טעם לפגם אפילו ששים לא צריך. ואם היין לשבח בתבשיל אף על גב דהיה נותן טעם לפגם בתבלין אסור, דהא השתא נותנין טעם לשבח בתבשיל³¹.

ואם היין נ"ט לפגם בתבלין וגם בתבשיל, התבלין מותרין באכילה, וכדיעבד אם נפל עליהם היין, מותר אפי' לכתחלה ליתנן בתבשיל³².

ז. בגד שאבד בו כלאים ה"ז לא ימכרנה לעובד כוכבים ולא יעשנה מרדעת לחמור אבל עושה אותו תכריכין למת מצוה ... דלמא אתי לזבוניה לישראל

כבר התבאר במסכת פסחים דף מ: שבגד צמר³³ שארוג בו חוט של פשתן, או בגד פשתן שארוג בו חוט של צמר, ואין ניכר שהוא ארוג מצמר ופשתים הרי זה לא ימכרנו לנכרי, שמא ימכרנו הנכרי לישראל ולא יעלה הישראל בדעתו שיש בזה כלאים. אך אם הוא ניכר מותר למכרו.

²⁷ רמ"א שם

²⁸ עיי' בחידושי הר"ז"ה שכ' דזה מיירי בע"כ דאין שם בקדירה מים ששה פעמים נגד היין הבלוע דאל"כ אמרינן סליק וכו' וא"צ ששים עיין שם ועיי' בלב"ש בחידושי דינים בביאורו סוף ס"ק קפ"א שהביאו וכתב דמקום הפ"מ דיש לסמוך על דבריו להקל בזה עיין שם

²⁹ לבוש עיין בחי' רע"א מס' הזכרון שכן צריך להגיה ברמ"א

³⁰ לדידן גם כן אם ידע"י כמה היה היין מ"מ הא קי"ל דחתיכה עצמה נעשה נבלה. חי' רע"א שם

³¹ ש"ך שם כמ

³² כן הוא בתשובות הרשב"א שהיא בב"י ופשוט הוא. ש"ך שם כמ

³³ רמב"ם הלכות כלאים פרק י הלכה כז

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

ולא יעשנו בד לשום שימוש אחר כגון לזילון או לשימוש בעלי חיים, שמא ימצא אותו אחר ויקרענו וילבשנו שהרי אין הכלאים ניכר בו, אלא יעשהו תכריכין למת ואם אי אפשר מצוה לשורפו.

וכן הדין בשאר איסורים שאין ניכר איסורם, אסור למכור לנכרי אפילו מעט מעט, רק בחמץ שיש כמה ספיקות הקילו במבואר להלן³⁴.

ח. שרא למיטחינהו ולמפינהו ולזבוינהו לעובדי כוכבים

שלא בפני ישראל ... שאני חיטי הואיל ואגב צירייהו

נמבוקעות דמיין

יין של גוי³⁵ אם נפל על חמין אין להם היתר בהדחה, מפני שמתוך שיש בהן סדק היין נבלע בהן, לפיכך אם יש ביין כדי ליתן טעם אסורות באכילה, ולא ימכרם לגוי שמא יחזור וימכרם לישראל. אין מועיל להם הכרזה שמכריז שנפל עליהם יין להתיר למכרם על ידי זה³⁶.

אלא כיצד יעשה, אם הוא במקום שאין נוהגין לאכול פת של גוים, טוחן אותם ועושה מהם פת ומוכרם לגוים³⁷ שלא בפני ישראל, שאם ימכרנה בפני ישראל שמא יקנהו אותו הישראל מן הגוי שיראה שקנהו מישראל.

³⁴ משנה ברורה סימן תסז סעיף א ס"ק ד

³⁵ שו"ע ונו"כ קלד יא

³⁶ כנה"ג בהגהות הטור אות י'

³⁷ עי' ביין המשמח שם באמצע הס"ק שכ' דברור הוא דאסור להשהותן רק שצריך לאפות הכל כאחד וכן במ"ש הרמ"א להתיר בפרוסות ג"כ אין להתיר רק למכור כאחד אבל לא מעט מעט דלא לישוניהו ואתי בהו לידי תקלה וכו' ולכאורה דבעושה מהם פת ומשנה צורת הפת אפשר דיש להקל להשהותו כדלעיל סי' צ"ז מיהו אפשר לחלק דבסי' צ"ז דשרי באכילה רק לחוש שיאכלנה עם בשר בהא מהני הכירא אבל היכא דאסור באכילה לגמרי לא מהני האי הכירא דלא מסיק אדעת' שהפת אסור לגמרי דאפשר שהשינוי הוא שלא יאכלנה עם בשר ויהיה מי שיאכלנו בלי ידיעת הבעה"ב ומהיכי תיתי לאסוקי אדעת' שלכך שינה צורתו בשביל שאסור לאכול לגמרי עיין שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

ואם הוא במקום שנהגו לאכול פת של גוים אין להם תקנה³⁸ למוכרה לגוים אלא בפרוסות, שאסור לקנות פרוסות מגוים בכל מקום³⁹.
אבל מותר ליתנן החיטים לפועליו דלא מקרי נהנה מיי"נ כיון שאינו מכוין להנאת היין שבהם וחיטים עיקר⁴⁰.

³⁸ ואין למכרו לבע"ה עובד כוכבים דאין קונין ממנו כמ"ש סי' קי"ב, דהא שם בסעיף ה' מבואר דיש לפעמים היתר אף בשל בע"ה. ט"ז שם יא
³⁹ כ' בס' קהל יאודה נראה דבכיה"ג שפיר דמי למכרו לעכו"ם אף בפני ישראל ולא היישינן שמא יחזור וימכרנו לאותו ישראל דוקא שגם אותו ישראל לא אתי למזבן מיני' שסבר מדפתת אותו פתים ש"מ פת דאיסורא הוא עיין שם.
⁴⁰ יין המשמח ס"ק כ'

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

